

«Իսկ նա բնաւ նմա չի լուաւ» . եւ կը պնդէր թէ «ես զնա դատիմ ըստ օրինաց» :

Երկրորդ անգամ ալ զիմեցին Նիկոլի ազգականները Նուիրակին : Սիմէոն դպիր կը գրէ (էջ 207—208) .

Ունէր նա շատ ազգ եւ ազին ,
 Որ հաւասար է կէս քաղքին .
 Ամէնք ժողվան ի միասին ,
 Անկան ի յոտք Նըվիրակին .
 Ասեն . Գըթա Պարոնտիրին .
 Վասն Աստուծոյ եւ մեր խաթրին .
 Զի է մանուկ տիս հասակին .
 Նըստեալ էմրով փատիչահին :
 Զըլնի թէ տայ տեղ սատանին ,
 Հակառակի հետ մեր ազգին .
 Ունիմք մեք շատ չար թըչնամի ,
 Զերթայ 'նդ նոսա միաբանի :

Այս նկատողութեանց առջեւ կակղեցաւ Նուիրակին խստասրտութիւնը . յօժար ցուցուց ինք զինքը կանչել զՆիկոլ իր քով եւ «սիրով սրտիւ հաշտել ընդ նա» :

Հաղիւ լսուած էր Նուիրակին այս զիջող տրամադրութիւնը քաղաքին մէջ ,

Որ տեղ որ կայր հանած վարած
 Ծոռտ մէկմէկի արին իմաց :

Խուժանը խմբովին խուժեց Նուիրակին պալատը՝ աղաղակներով լսելի ընելու իւր կամքը , որ հակառակ էր ամէն հաշտութեան : Լսուեցան ի մէջ այլոց սպառնալից խօսքերս .